

H. Olsen: Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag skal jeg ganske henholde mig til den ærede Ordfører og den høitærede Indenrigsminister; men jeg har kun tilladt mig at begjære Ordet for efter Opfordring at gjøre en ganske kort Henstilling til den høitærede Minister. Forordningen af 27de Januar 1804 bestemmer, at i de Kjøbstæder, hvor der ikke er Bognmandslaug og hvor ingen enkelt Mand er villig til at overtage Befordringen af de Rejsende, skulle samtlige Kjøbstadbeboere, som til deres Jordbrug holde Heste og Vogn, være pligtige til at befordre disse. Der er mange Kjøbstæder, hvor dette ikke kan betragtes som en Byrde, men der er dog flere, og navnlig den, hvori jeg er valgt, for hvilke det er temmelig besværligt, og man har derfor bedet mig om at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at Jordbrugerne i denne By maae betale en temmelig betydelig Sum til en enkelt Mand for at faae ham til at befordre de Rejsende, idet Byen ligger saa affides og er saa lille, at det ikke kan betale sig for Noget at holde Befordringer dertil. Jeg tillader mig nu at henstille til den høitærede Minister, om han ikke vil tage denne Sag under Overveielse, thi det maa indrømmes, at den Byrde, der saaledes hviler paa de Kjøbstadbeboere, som drive Jordbrug, er aldeles ekstraordinær, idet den, saavidt mig bekjendt, ikke hviler paa noget som helst andet Jordbrug i hele Landet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Mørk: Jeg frasalder det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Lorenzen: Jeg har i Forening med et andet Medlem af Udvalget, Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen), tilladt mig under Nr. 10 at stille et Ændringsforslag til den høitagtede Indenrigsministers Ændringsforslag, under Nr. 9, og det

har gjort mig meget ondt at høre, at den høitærede Indenrigsminister allerede har udtalt sig derimod, idet jeg hidtil har haft godt Haab i saa Henseende; da jeg imidlertid endnu maa fastholde Forslaget, som jeg ikke blot anseer for gavnligt, men ogsaa for retfærdigt, maa jeg gaae lidt nærmere ind derpaa. Forslaget gaaer ud paa i § 15 at faae indføjet en Bestemmelse, som jeg allerede omtalte ved anden Behandling, men da den høitærede Minister paa Grund af Sogdom ikke var tilstede i det paagjældende Møde, skal jeg, uagtet Tiden, som allerede bemærket af en æret Taler, er saa langt fremrykket, tillade mig at gjentage lidt af, hvad jeg dengang sagde, idet jeg haaber, at man ikke vil nægte at høre mig, da jeg ellers saa sjældent optager de ærede Herrers Tid. Jeg fremhævede dengang den store Betydning, som Næringsbruget har for Kjøbstæderne, og Loven har ogsaa taget Hensyn dertil ved at tilstaae Klassifikation af Eiendommene, med Hensyn til hvilken jeg maa være aldeles uenig med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jessen), naar han meente, at Byerne ikke ville benytte den; det ville de netop. Jeg httrede fremdeles, at i Tidens Løb kunde Forholdet let forandres for de enkelte Eiendomme ved nye Veie, nye Gjennemfjorsler, Jernbaner osv., og at det vilde være ubilligt, at saadanne Eiendomme, som, naar Loven udkommer, blive satte i høi Skat paa Grund af deres helbige Beliggenhed, skulde, skjøndt Forholdet forandrede sig, i en Række af Aar vedblive at svare denne høie Skat. Det var derfor, at jeg fandt den Bestemmelse, der stod i det da foreliggende Lovforslag, og som var indsat i det andet Thing, saa retfærdig og billig, at jeg anmodede det ærede Thing om at forkaste Udvalgets § 15 og bibeholde den, men Thinget gif ikke ind derpaa, hvorimod det vedtog Udvalgets § 15, dog med den meget væsentlige Forandring, at Revisionen, som efter Udvalgets Forslag skulde skee hvert 25de Aar, skulde foregaae hvert 10de Aar. Hertil har nu den høitærede Indenrigsminister stillet et Forslag, som gaaer ud paa at forandre de 10 Aar til 20, og til det er det, at et